

KERK & leven

38

2021

WEEKKRANT

22 SEPTEMBER

JAARGANG 82

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

FRANCISCUSDAG op 3 oktober 2021

10 u feestelijke viering opgeluisterd door het koor Blij Rondeel.

Thema van de viering: Franciscus inspireert.

In de viering verwelkomen wij graag enkele deelnemers aan de pelgrimsestafette van TAU naar aanleiding van het 800 jaar overlijden van Franciscus in 2026 (meer info zie hiernaast). Tijdens de viering zullen ze hun pelgrimszegen ontvangen van Franciscan Daniël Derycke. Na de viering bieden wij u graag een glaasje aan achteraan in de kerk.

Museum de Mindere heeft beloofd dat wij in dat weekend enkele voorwerpen met betrekking tot Franciscus, uit hun archief in onze kerk mogen tentoonstellen. Na de viering kan u dit alles bewonderen.

15u Gospelconcert: In de namiddag kan u genieten van een gospelconcert door het koor "African joys" uit Molenbeek. Inkom; vrije bijdrage (Wil u bijdragen in de kosten van het gospelconcert dan kan u vrijblijvend een bedrag storten op de rekening BE47 7370 5150 1080 van de Franciscusparochie of in de kerk zelf in de ideeënbus steken.)

Wij kijken alvast uit naar deze dag. Hopelijk mogen wij u die dag verwelkomen.

Het team en de werkgroep liturgie.

FRANCISCAANSE PELGRIMSESTAFETTENOEG 5 JAAR TE GAAN!

3 oktober 2021 - nog precies 5 jaar te gaan tot 3 oktober 2026, 800 jaar na het sterven van Franciscus...

Franciscus was in zekere zin een *tjoolder Gods*. Hij sloot zich niet op binnen kloostermuren – de hele wereld was voor hem een klooster en hij trok er graag in rond. Veelal te voet was hij op weg doorheen dat deel van Italië dat wij *Franciscanië* zijn gaan noemen en verder, tot in Damiate (Egypte) waar hij de sultan ontmoette. Nog tijdens zijn leven stapten zijn volgelingen doorheen een groot deel van Europa en tot in Noord-Afrika. Wandelend, predikend, werkend, bedelend, ontmoetend, verbindend – tot lof en eer van God.

Geen wonder dus dat er nogal wat afgestapt wordt in franciscaanse kringen. Hier in Vlaanderen begonnen Jos Van Dooren en enkele medebroeders in 1976, 750 jaar na Franciscus' dood, met de pelgrimstochten naar Assisi. Later nam *Tau* – franciscaanse spiritualiteit vandaag de fakkels van de minderbroeders over.

In deze lijn groeide het idee om de 5 komende jaren ook pelgrimrend naar het franciscaanse jubeljaar 2026 toe te leven, letterlijk op weg van Vlaanderen naar Assisi als veruitwendiging van een ruimer bewegen. Niet als staptocht in grote groep van hier tot ginder noch als individueel pelgrimstraject, maar als een soort franciscaanse estafette waarbij we met velen mekaar af-

Gospelkoor: "African joys"

Zondag 3 oktober
om 15 u
Sint-Franciscuskerk
Tiensesteenweg 190, Heverlee

Inkom:
vrije bijdrage ter plaatse.

Coronamaatregelen worden gerespecteerd
(mondmasker verplicht – alcoholgel aanwezig)

lossen om - gespreid over 5 jaar - elk een stuk van de weg naar Assisi te gaan. Eenvoudig, kwetsbaar, verbonden.

Nu nodigen we jullie alvast uit om deze pelgrimsestafette samen op gang te trekken op **zondag 3 oktober** in Leuven, waar nog een

gemeenschap van minderbroeders woont. De keuze voor Leuven als startplaats is meteen een dankbare knipoog richting tochtstichter en -bezieler Jos Van Dooren (+ 2020) die in 1993 samen met Jan De Proft in 85 dagen vanuit Leuven naar Assisi stapte. Afspraak aan de **achterkant van de stationstunnel van Leu-**

ven om 9u30.

We sluiten er om 10u aan bij de Franciscusviering in de Franciscuskerk (Tiensesteenweg 190, Heverlee). Na een pelgrimszegen door Daniël Derycke ofm stappen we daarna samen zo'n 20 km tot Huldenberg waar we, het sterven van Franciscus in de avond van 3 oktober 1226 gedenkend, dag 1 samen afsluiten.

Dagstappers kunnen 's avonds met de lijnbus vanuit Huldenberg terug naar het station van Leuven. (Er rijdt een bus om 18 min. na het uur vanaf het gemeenteplein van Huldenberg; lijn 395). An en Benny stappen nadien nog tot Overijse. Wie die 6 km extra ziet zitten, kan eventueel ook nog in Overijse de bus terug naar Leuven nemen.

Benny Bilsen en An Bert wandelen vanaf 's anderendaags nog een eindweegs verder. Ken je iemand met een plekje (garage, berging, ...) in Overijse (avond van 3/10) of in Braine-le-Château (4/10) waar ze hun slaapmatje mogen uitrollen, laat het dan weten. Vanaf Braine-le-Château volgen ze het traject van de Via Brabantica en de Via Gallia Belgica richting Reims.

Stap je zelf graag nog één of meerdere dagen mee met Benny (0497/531009) en/of An (0487/685809), dan kan je hen bellen of mailen voor meer info of om concreet af te spreken. De rest van het pelgrimsparcours is voor de volgende jaren en aan jullie.

MAAK GEEN DRAMA VAN ELKE TEGENSLAG

Er zijn mensen die altijd 'in de put' zitten! Iedere tegenslag groeit in hun geest onmiddellijk uit tot een ramp! Iedere speldenprik voe-

len ze als een 'aanslag op hun leven'! Het minste leed, de geringste pijn brengt hen in alarmtoestand! Deze mensen zijn zo ongelukkig, omdat ze de slechte gewoonte hebben alles te dramatiseren! Ze klagen en jeren: 'Ik krijg geen kans',

'Ik ben weer ziek!' Hun gevoelsleven is ontredde! Ze stapelen de kleine tegenslagen in hun hart op tot bergen van ellende! Denk eens aan dingen die blij maken! Er zijn wel duizend kleine dingen,

die je niet meer ziet en niet meer waardeert. Schrijf ze eens op. Blijf niet langer met een lang en zuur gezicht je dagen vergallen. Tegenslagen zullen er altijd zijn, maar tegenover elke tegenslag staan

ook vreugden, doch je vergeet ervan te genieten. Laat elke tegenslag een 'spoorslag' zijn! Dan word je een ander mens! Je zult werken als een paard en slapen als een baby!
Phil Bosmans

Colofon

ALGEMENE REDACTIE

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS

Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS

Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO

Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zaterdag 25 september
16.00 u. Vormselviering

Voorganger: Steven Wielands
Assistenten: Lieven Dries & Caroline Van Audenhove
Lectoren: Vormelingen
Zang: Pieter Vanderveken
Orgel: Herman Baumers

Zondag 26 september

26ste zondag dh jaar
10.00 u. Woord- en communieviering
Jaargetijde van François Stuyckens
Voorganger: Thierry Van Craenem
Lector: Guy Saenen
Orgel: Raoul Vereecken

Zondag 3 oktober

Parochiefeest (zie pagina 1)
10.00 u. Eucharistieviering
Voorganger: Pastor Marcel Doms
Assistent: Lieven Dries
Lector: Lutgarde Frederix
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumers

SINT-ANTONIUS

Zondag 26 september
GEEN VIERING wereldkampioenschap wielrennen in Leuven
De kerk is niet bereikbaar

Zondag 3 oktober

27ste zondag door het jaar B
11 u. viering met koor- en samenzang

Voorganger: pater Walter Verhelst
Assistent: Mathieu Voets
Lector: Ann Wouters
Homilie: pater Walter Verhelst
Beelden : Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondag 26 september 2021

Zondag 10 oktober 2021

Zondag 24 oktober 2021

Maandag 1 november 2021 – Allerheiligen

Zondag 14 november 2021

Zondag 28 november 2021

De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van de vieringen, ook als die wegvallen, aan de parochianen. Op de website www.ademtocht.be zijn de teksten ook terug te vinden.

Met groot verdriet...

Met groot verdriet, maar tevens vervuld van mooie herinneringen delen wij u mede dat na een mooi leven van ons afscheid heeft genomen...

Op dinsdag 7 september 2021 had in het Don Bosco gemeenschapscentrum de plechtige uitvaartdienst plaats van **Marc Helsen**, echtgenoot van Maria Verlinden, vader van Iqbal, Sushila en Johanan. Marc werd geboren in Mol op 8 juli 1946 en overleed in UZ Leuven campus Gasthuisberg op 29 augustus 2021.

De teraardebestelling volgde op de parkbegraafplaats Diestseveld.

“Maria, Iqbal, Sushila, Johanan, jullie hebben gekozen voor de tekst ‘Niemand kan twee heren dienen’ uit het evangelie van Matteüs. Ik vind dat een hele goede keuze bij het afscheid van Marc. Als ik aan hem denk dan zie ik voor mijn ogen een man die radicaal in

het leven stond, geen geschipper, het was het een of het ander, geen twee heren dienen. Hij wilde weten wat er in onze wereld gebeurde en hij zal er wel zijn oordeel over gevormd hebben. Hij was een verstandig man. Hij had eigen gedachten en kon ze met klem verdedigen. Maar de mensen waren het belangrijkste in zijn leven en zeker zijn eigen gezin.”

Marcel Van Laethem

Voorbeden

Dank u wel voor wie Marc was, voor hoe we hem hebben mogen leren kennen. Wij kunnen niet geloven dat zijn leven voorbij is gegaan, dat alles wat hij voor ons heeft betekend nu verloren zou zijn. Wij vragen U: laat hem tot rust komen bij u.

LEUVEN VACCINATIECENRUM

Vaccinatiecentrum

Vaccinatiecentrum van de Brabantthal verhuist naar Kinopolis

Wie nog gevaccineerd moet worden in Leuven, zal dat nu heel gemakkelijk kunnen combineren met een bezoekje aan de cinema. Het vaccinatiecentrum van de Brabantthal sluit, en het verhuist naar het gebouw van Kinopolis in Leuven Centrum.

“We hebben gekozen voor een leegstaande handelsruimte in het gebouw van Kinopolis in de Bondgenotenlaan, waar vroeger een restaurant was”, aldus burgemeester Mo-

ammed Ridouani.

Die locatie is goed bereikbaar: het bus- en treinstation is vlakbij, er is een fietsenstalling en autoparking in Kinopolis zelf of in de parking De Bond. Het vaccinatiecentrum is ook toegankelijk voor rolstoelgebruikers.

Vrijwilligers

Het nieuwe vaccinatiecentrum blijft open **tot minstens 15 oktober 2021**.

“We beschikken over een enthousiaste, gedreven groep van vrijwilligers en zijn door deze verhuis voorbereid om zo lang als nodig open te blijven.

We zijn klaar om de derde prik toe te dienen, onder meer voor de mensen die tot bepaalde risicogroepen horen, en om mogelijke bijkomende vaccinatienoden op te nemen zoals de vaccinatie van internationale studenten die nog niet volledig gevaccineerd zijn.” zegt **Bart Tirez**, voorzitter van Eerstelijnszone Leuven.

(hsb)- Uit Krant Het Nieuwsblad van 1 september 2021

KALENDERBLAADJE

Geen mens kan u iets openbaren wat niet reeds half slapend in de dageraad van uw kennis ligt. Een leeraar die in de schaduw van de tempel wandelt, te midden zijner leerlingen, geeft niets van zijn wijsheid, maar veeleer van zijn geloof en zijn liefde. Zo hij inderdaad wijs is, nodigt hij u niet uit in het huis van zijn wijsheid, maar leidt u veeleer naar de drempel van uw eigen geest. Want het visioen van de ene mens leent zijn vleugels niet aan een ander.

K. Gibran

Laat ons mensen scheppen in de woestijn

Laat ons 'mensen' zijn, doodgewone, goede, geweldloze mensen. Geen robots. Geen knopkensduwers. Maar mensen met een nieuw bewustzijn voor waarden die verloren gingen in de sfeer van een alles opslorpande consumptiematschappij. Geen andere mensen, maar 'veranderde' mensen, stiller, soberder, menselijker.

Phil Bosmans

MEDITATIEGROEP DON BOSCO

Meditatie reinigt gaandeweg de gewone geest, onmaskert zijn gewoonten en illusies en put ze uit, zodat we, op het juiste moment, kunnen herkennen wie we zijn.

Als je niet weet wat je moet doen, als je je machteloos voelt, bid of mediteer dan. Leren leven is leren loslaten.

De sleutel tot het vinden van een gelukkig evenwicht in het moderne leven is eenvoud.

Uit “Tibetaans boek van leven en sterven” Sogyal Rinpoche”

Hoewel je meditatie zeer goed alleen kunt beoefenen, doet het toch ook deugd om het in groep te beleven. Onze samenkomsten gaan door **in het Don Bosco centrum** om 20 u. Afhankelijk van de beschikbaarheid zal de bijeenkomst doorgaan in de grote zaal of in Ademtocht.

Meditatiemomenten

Maand september 27 september
Maand oktober: maandag 11 en 25
Maand november: maandag 8 en 22
Maand december: maandag 6 en 20

ADEMPAUZE-
TUSSENTIJDSE ZONDAG

Don Bosco Kessel-Lo

Als tussendoortje een lied waar tuinders de wenkbrauwen zullen bij fronsen.
Lieve Neukermans

Loof het onkruid - (Jos Van Opbergen)

Loof het onkruid, wilgenroos en vlinderstruik, de wouw en de klauw, de brem, het slangenkruid; rode klaver, steppheks omringd door varkensgras, de duizendknoop, de klis, de kleine herderstas.

Loof het onkruid, mensen, volken niet in tel, de laagsten die zuchten onder hoog bevel; hongerslaven, krotbewoners, wijd en zijd verspreid, bestempeld en geschuwd als last en minderheid.

Loof het onkruid, en gedenk het oude woord: de minste zal lachen, leven ongehoord. Onkruid wint, wat zeker is, het allerlaatst gevecht en brengt de minste mens tot zijn verloren recht.

BESEF WAT JE HEBT
VOORALEER DE TIJD
JE LAAT BESEFFEN
WAT JE HAD

bzn

Zaaien, wachten, oogsten? En de boer?... die ploegde voort (deel 1)

Zondagsviering 29 augustus 2021

Goedemorgen allemaal, welkom rond deze tafel, bij dit licht; waar we ook vandaag weer ons hart en ons hele zijn proberen open te stellen voor datgene wat ons ten diepste drijft en dit in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.

We staan aan het einde van de zomervakantie, binnen drie weken begint officieel de herfst. Meer zelfs het vele water, heeft op sommige plaatsen in België en in West-Europa letterlijk een Bijbelse of mythische omvang: een ware zondVLOED! Alles werd weggeveegd. En toch wil ik het vandaag over het minder natte hebben, het oogsten.

Eerste lezing Psalm 126 - Een bedevaartslid.

Als de Heer doet keren de ballingen Sions zal het ons zijn of wij dromen. Dan zal vol lachen zijn onze mond, jubel zal op onze tong zijn; dan verluidd bij de volken: 'groot heeft Jahwe gehandeld aan hen!'

Groot heeft de Heer gehandeld aan ons, blijdschap is ons geworden. Doe keren onze ballingen, Heer, als de waterbeken in het zuiden.

Zij die zaaien met tranen, zij zullen oogsten met jubel. Hij gaat en hij schreit bij het gaan die het zaaizaad draagt en het zaait; hij keert met jubelen, hij keert - een die mag dragen zijn schoven..

Lezing uit het Evangelie volgens Lucas Hoofdstuk 8, vers 4 tem 15 De gelijkenis van de zaaier

Toen zich een grote menigte verzamelde, en uit de steden de mensen

naar Jezus toestroomden, sprak Hij in een gelijkenis: 'De zaaier ging uit om zijn zaad te zaaien. En bij het zaaien viel een gedeelte op de weg en het werd vertrapt en de vogels uit de lucht aten het op. Een ander gedeelte viel op de rotsgrond; het schoot wel op maar droogde uit, omdat het geen vocht had. Weer een ander gedeelte viel tussen de distels, maar tegelijkertijd schoten de distels op en verstikten het. Nog een ander gedeelte viel op goede grond; het schoot op en bracht honderd-voudige vrucht voort.'

En met luider stem voegde Hij eraan toe: 'Wie oren heeft om te horen, hij luistere.'

Zijn leerlingen vroegen Hem, wat die gelijkenis wel betekende. Welnu, de betekenis van de gelijkenis is deze:

Het zaad is het woord van God. Die op de weg, zijn zij die geluisterd hebben. Maar dan komt de duivel en rooft het woord uit hun hart weg, opdat ze niet door te geloven gered worden.

Die op de rots, zijn zij die het woord met blijdschap ontvangen wanneer zij het horen, maar zij hebben geen wortel, zij geloven voor een ogenblik, maar ten tijde van de beproeving vallen zij af.

Wat onder de distels viel, zijn zij die wel geluisterd hebben, maar gaandeweg door de zorgen, de rijkdom en de genoegens van het leven verstrikt raken en niet tot rijpheid komen.

Het zaad in de goede aarde zijn zij, die het woord dat zij hoorden in een goed en edel hart bewaren en vrucht voortbrengen door hun standvastigheid.

Duiding door Hermien

De parabel van de zaaier lijkt een platgetreden pad in onze geloofsakker. En toch wil ik jullie uitnodigen om deze parabel van verschillende kanten te bekijken.

Vaak denken we de toehoorders van deze tekst te moeten verdelen in goede en slechte aarde. Uiteraard horen we zelf dan liefst bij de "goede aarde". Maar kijk eens naar de voorlaatste paragraaf "Zij die door zorgen, rijkdom of genoegens van

het leven verstrikt raken". Is hier iemand aanwezig die nog nooit verstrikt is geraakt, in de onvoorspelbare draden van het leven? Je hoeft je hand niet op te steken, je mag je gerust anoniem na de viering in de sacristie melden;-)

En hoe voelt het als jij de zaaier bent, die alles in het werk stelt om een goede oogst te bekomen? Zaad van goede kwaliteit dat je geselecteerd hebt en misschien zelf hebt verworven uit eerdere oogsten. De grond heb je bewerkt en gevoed. Eens er gezaaid is, heb je de grond water gegeven, het onkruid gewied, gewaakt en gewacht. Ja, inderdaad dan kan het nog steeds fout lopen.

Dat is zo bij een moestuin en dat is zo in de landbouw, denk maar aan de tegenvallende oogst van het vlas (die door de grote vochtigheid pas nu geoogst kan worden en op sommige plaatsen op het veld zal blijven staan, wegens te laat of nog steeds te nat)

Kleine anekdote: vlas doet ons vooral denken aan de gouden rivier de Leie, waar het vlas in geroort werd, tegenwoordig gebeurt dat roten door het vlas, eenmaal geoogst een aantal weken op het veld te laten liggen.

Nu zoals ik al zei, zal er dit jaar veel vlas gewoon blijven staan. Landbouwers krijgen wel een vergoeding van de vlashandelaar. Fijn, dan hebben ze er niet zo veel last van, die boeren, denkt u.

Maar het wegwerken en onderwerken van vlas is ten laste van de boer. En vlas is een hele sterke vezel, zo sterk zelfs dat je bij dit natte weer, je tractor er gewoon op vast rijdt. Ik hoorde van zo'n landbouwer, dat hij vorige week, probeerde dat overgebleven vlas onder te rijden. Hij kwam vast te zitten. Daarna heeft hij met vier man (eigenlijk drie man en een vrouw, zijnde het hele gezin, midden in de nacht vier uur met grote vleesmessen, elektrische keukenmessen en weet ik veel, geprobeerd om die tractor los te krijgen.

Kers op de taart, daarbij was een luchtleiding losgekomen, en dus moest hij die de volgende dag nog

gaan herstellen. Dat landbouw met heel veel onberekenbare factoren 24 op 7 moet rekening houden, is een zaak waar wij vaak niet bij stil staan als we voedsel of andere producten kopen die hun oorsprong in de landbouw vinden. In ieder geval: een (v)lastige zaak, zo'n oogst die blijft staan.

Ik weet dat er onder jullie ook mensen zijn, Herman onder andere, die intensieve "moestuiners" zijn. En het is ook iets dat in deze steeds meer digitale tijden in opmars is. Zelf je groenten en fruit kweken, in terrasbakken (denk ook aan het verhaal van Greening the Camps enkele jaren geleden). Of samen collectief in kleine percelen de grond bewerken, denk aan parkabdij en Zavelhof en zelfs op nog geen 500 meter van hier, in Casablanca.

Het brengt mensen samen. De werkkraft, de uitwisseling van ervaring en kennis, samen plannen en overleggen, samen wieden, samen wachten en samen oogsten en genieten van de oogst.

Ik vind het prachtig én een mooie gelijkenis met het leven. De bijbel staat er vol mee, omdat het groten-deels een agrarische gemeenschap was, dus mensen verstonden die beelden. Denk maar aan de ene tekst die zegt dat een niet opbrengende boom moet geslecht worden en een andere tekst die zegt dat je hem nog een kans moet geven.

En ook dat soort dilemma's kennen wij, letterlijk: hoe lang laat je een gewas staan en wanneer moet het weg. Zelfs bij kamerplanten of bloemen op het balkon is het vaak twijfelen, soms zet je een plant alvast in een hoekje om later te verwijderen en dan begint zo'n plantje in dat hoekje plots weer te "schieten". En figuurlijk, wanneer beschouw je iets of iemand als een verloren zaak en wanneer zeg je tegen jezelf: o.k., we proberen het nog eens?

Om al deze redenen vond ik het gepast om aan het einde van augustus, de focus daar op te leggen. We zijn allemaal landbouwers van ons eigen leven. Samen vergroten we de kans op slagen. Ook al is het

soms zelfs bang afwachten naar het resultaat.

Het duurt jaren eer je het in de vingers hebt en we willen onze kennis doorgeven, we willen datgene wat we geleerd hebben en waar we voor geleefd hebben doorgeven. Hoe bewaren we wat we geoogst hebben.

En bij een tegenvallende oogst, is het draaglijker als je op een voorraad kan terugvallen, als je medelandbouwers delen wat ze hebben en als je het perspectief van een volgend teeltjaar voor je hebt.

Lied: Zolang er mensen zijn op aarde

Zolang er mensen zijn op aarde, zolang de aarde vruchten geeft, zolang zijt Gij ons aller Vader, wij danken U voor al wat leeft. Zolang de mensen woorden spreken, zolang wij voor elkaar bestaan, zolang zult Gij ons niet ontbreken, wij danken U in Jezus' naam. Daarom moet alles U aanbidden, uw liefde heeft het voortgebracht, Vader, Gijzelf zijt in ons midden, o Heer, wij zijn van uw geslacht.

Muziek tijdens de communie: For the beauty of the earth – John Rutter <https://www.youtube.com/watch?v=jtoeHG3CZto>

Dank u

aan Herman voor het orgelspel, aan Majo voor de zang, aan Constance voor het lezen, aan Gie om de knopjes van de geluidsinstallatie te bewaken en aan Monik voor de prachtige bloemen en aren, en aan Lieve voor de eeuwige bijstand en uiteraard aan jullie allen om hier te komen mee vieren.

Mededelingen en Zegen

Laten we datgene wat we hier gevierd hebben bezegelen met een kruisteken opdat we het deze week ook kunnen waarmaken in onze omgeving; in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

HART BOVEN HARD

Onze Hart boven Hard-dag van 18 september 2021

Elkaar weer in levende lijve ontmoeten om elkaar te inspireren en samen plannen te smeden – wat koken we daar naar uit. We gaven het startschot voor de campagne: **'Er is wel geld'**

Bikes not bombs

Kleine Brogel - fietsactie 26 september 2021

2021 is het jaar waarop kernwapens illegaal werden. Desondanks investeren de kernwapenstaten nog miljarden dollars aan de vernieuwing

of uitbreiding van hun nucleaire wapenarsenalen.

Op 26 september, **de Internationale Dag voor de afschaffing van kernwapens**, zal er ook in België actie worden gevoerd aan de militaire basis in Kleine Brogel.

Met ludiek en vredevol protest, willen we samen een duidelijke boodschap brengen:

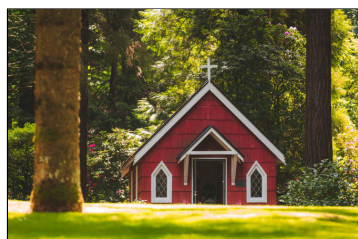
Geen kernwapens in België!

Werk je graag mee aan acties voor verandering?

In Gent willen we elkaar in levende lijve treffen. Iedereen is welkom! Fiets en picknick mee in Kleine Brogel.

Info@hartbovenhard.be
Leuven: leuven@hartbovenhard.be
– Webpagina Leuven
<http://hartbovenhard.be>

MUREN VAN HUID

Zomaar een dak boven wat hoofden, deur die naar stilte openstaat. Muren van huid, ramen als ogen, speurend naar hoop en dageraad. Huis dat een levend lichaam wordt als wij er binnengaan om recht voor God te staan.

Deze regels uit het lied van Huub Oosterhuis zingen in mijn achterhoofd als ik de discussie over de herbestemming van kerkgebouwen

probeer te volgen.

Als christenen hebben we niet meer dan dat nodig. Een dak boven ons hoofd als we samenkomen. Een plek waar we kunnen herbronnen, schuld beseffen en uitspreken, danken en vieren, goede voornemens maken en ze samen proberen uit te voeren.

Dat kan op zoveel plekken. In de periode van de eerste lockdown vierde ik met een vurige groep mee in een tuin. Gelukkig was er vlakbij een dak, toen de regen ongenadig begon neer te storten. Een grote, lege ruimte voor ons alleen, misschien hoeft dat niet. Misschien kan er onder dat dak nog zoveel meer. We zullen er rijker van worden. Mis-

schien wordt ons huis dan echt een levend lichaam, dat zich laat raken door wie nood heeft aan een plek van stilte, en aan geborgenheid. Misschien vinden we wel ergens een ander dak, dat ons beter past. Want soms is het huis ons te groot geworden. Misschien moeten onze kerkramen weer echte ogen worden, met een open blik op de hele wereld.

Want altijd zullen de muren van onze kerken van huid zijn. Van onze huid. Kwetsbaar en sterk tegelijk. Zoals ons grote voorbeeld op zijn kruis.

Kolet Janssen (<https://www.koletjanssen.be/blog/muren-van-huid/>) gepubliceerd op www.kerknet.be op 29 augustus 2021

Het Caracas hulpfonds

Wij worden uitgenodigd te blijven geloven en ons in te zetten voor een nieuwe wereld waaruit armoede, onrecht, oorlog, ziekte en doden van anderen voorgoed verbannen zullen worden.

Voor deze levensweg koos **Padro Eugenio** in navolging van Jezus van Nazareth.

Hoop doet leven!

In dit nummer van ons tijdschrift gaat Pater Willy Polders op interview bij vijf jongeren uit Campo Rico. Hij was vooral getroffen door hun positieve ingesteldheid en zin voor creativiteit.

Bij het begin van het nieuwe schooljaar laten ze zich niet afschrikken door de onzekere politieke toestand en de gevolgen van de coronapandemie in hun land.

We lieten Susana Isabella Silva Cano; Carlos Daniel Gomez, Kellyn Cabaniel Mendoza, Isaac Javier D'Santiago Soto en zijn zus Sara Gabriele D'Santiaog Soto aan het woord.

Vandaag lees je wat Susana ons vertelde.

We wensen je veel leesgenot. Laat je inspireren door hun jeugdig optimisme.

JEUGD IN CAMPO RICO STEMTHOOPVOL

Jongeren creatief bezig

Het is mij opgevallen bij de onderstaande interviews dat alle studenten creatief bezig zijn. Ze tekenen, schilderen, dansen, zingen en spelen gitaar. Ik was blij verrast en begon me af te vragen of het louter toeval is dat ze allemaal zo kunstvol zijn aangelegd of dat het thuisonderwijs door het coronavirus er iets mee te maken heeft. Misschien zit de studiebeurs er ook voor iets tussen, aangezien ze niet stilviel toen alle scholen hun deuren voor de studenten sloten. Hoe het ook zij, het was aangenaam de studenten te horen vertellen hoe het met hen ging en waarmee ze bezig waren.

Er is leven en dat belooft

Het land zit op alle gebied aan de grond en voor de komende jaren zien we nog geen licht op het einde van de tunnel. Maar bij deze jongeren van Campo Rico is er leven en dat belooft. Als ouderen zijn we geneigd de jonge generatie van vandaag te beklagen omdat we weten hoe het land er nu voor staat en dat hun toekomst er niet zo rooskleurig uitziet. Hier is er echter nog vuur onder de asse, vuur dat met een kleine windstoot opnieuw opblaait.

Misschien kan het Caracas Hulpfonds deze windstoot zijn die leven geeft aan hetgeen bedolven ligt on-

Susana Isabella Silva Cano

der de vele problemen. Ooit las ik het boek 'Morgen zal het beter zijn' van een Italiaanse priester, Carlo Carreto. Vooral deze titel is me bijgebleven, omdat hij zo passend is voor ons land met al zijn problemen van vroeger en nu.

Mijn beste groeten aan jullie, dank voor alle steun en laat ons hopen dat de toekomst inderdaad beter gaat worden voor onze mensen hier in Venezuela.

Susana Isabella Silva Cano

Susana is de kleindochter van Luis Silva. Hij staat bekend bij het Caracas Hulpfonds voor zijn trouwe toewijding aan het werk dat Padre Eugenio destijds begonnen is in Campo Rico. Ze is de oudste van zijn tien kleinkinderen en woont met haar drie zussen en haar ouders in het huis dat Luis Silva ooit gebouwd heeft. De vier buitenmuren zijn van de gekende rode blokken uit potaarde, het meest gebruikelijk bouw materiaal in Venezuela. De binnenmuren zijn van karton en gipsplaten.

Telkens als ik hier aan huis kom, moet ik even wennen om te zien waar ik ben, omdat heel het interieur weer veranderd is. Alleen de buitendeur is mooi op zijn plaats blijven staan. Ooit zei ik hen dat ze beter de muren op rollen zouden zetten. Dat zou de verplaatsing telkens vereenvoudigen.

Susana is ondertussen 17 geworden en begint nog deze maand haar laatste jaar humaniora. Ze weet nog niet of de lessen al dan niet online zullen verdergaan. De regering is nog aan het beraadslagen. Hoe het ook mag zijn, Susanna is niet te spreken over de studiemethoden in deze pandemietijd. Ze heeft het dagelijks contact met haar klasgenoten erg gemist en verfoeit het vele huiswerk waarmee ze iedere dag urenlang bezig was. Gelukkig zag ze de mogelijkheid, ondanks de quarantaine en alle beperkingen vanden, om niet ver van Campo Rico een cursus 'Dans en Chore-

ografie' te volgen. Officiëel lag dat soort activiteiten stil omwille van de pandemie. Maar de lockdown wordt in deze buitenwijken van Caracas niet al te strikt nageleefd. Dansen boeit haar, vooral in combinatie met choreografie. Het grenst voor haar aan kunst en daarin voelt ze zich als een vis in het water.

Verder houdt ze veel van fotografie en legt ze zich toe op alles wat met vrouwelijke schoonheid te maken heeft. Op dat laatste punt heeft ze veel weg van haar grootmoeder langs moeders zijde. Die werkt namelijk als coiffeuse in een chique kapperssalon van de stad. Van economische of politieke problemen ligt Susana niet echt wakker.

Susana vindt Campo Rico een vrij sympathieke buurt met een heel familiale sfeer waar de mensen mekaar kennen en gemakkelijk contact zoeken. Zijzelf kent veel mensen met naam en toenaam. Toch wil ze er niet voor altijd blijven wonen omdat er te veel straatlawaaï heerst en er ruzies, vechtpartijen en vuurgevechten plaatsvinden. Het is haar bijgebleven dat de echtgenoot van haar tante enkele jaren geleden bijna het leven liet toen zijn auto per vergissing onder vuur werd genomen.

Voor Susana is het Caracas Hulpfonds een bekend gegeven ondanks de moeilijkheid om die naam verstaanbaar uit te spreken. Ze weet dat haar grootvader nog bij Padre Eugenio heeft gewoond. Daarom alleen al is ze erg dankbaar voor al het goede dat sindsdien in de barrio is gebeurd.

Het Caracas hulpfonds

In de Don Boscoparochie werd het Caracashulpfonds opgericht om hun voormalige pastoor de nodige gelden te bezorgen voor zijn levensonderhoud. Maar gaandeweg groeide het fonds uit tot een steunfonds voor de bewoners van Campo Rico. Ook na het overlijden van Eugene in 1982 is het Caracas hulpfonds blijven steun bieden.

*En via hun tijdschrift **vzw.Caracas Hulpfonds** krijgen we driemaandelijks nieuws uit Campo Rico.*

Wil je nader kennis maken met het **Caracashulpfonds**, dan kan je terecht bij **Eddy Deroost**, Verenigingstraat 41 te 3010 Leuven (016/25 35 23)

VZW Caracashulpfonds – Driemaandelijks tijdschrift

Uit nr 3 juli/augustus/september 2021
Verantwoordelijke Uitgever: Eddy Deroost
Rekeningnummer van het Caracashulpfonds: BE06 4510 2248 0122 122

website van de Refugeewalk (www.refugeewalk.be). Vervolgens klik je op onze bladzijde en kun je via de knop "steunen" je bijdrage storten. (vanaf 40€ ontvang je een fiscaal bewijs)

Wens je deel te nemen als stap- per van ons team neem dan contact op met Paul : 016/251677 gsm 0497836703 e-mail: paul.vancauwenbergh@gep.kuleuven.be

Kasseien

Mijn voetzolen hebben regelmatig heel concrete dromen. Na een uurtje in het centrum smeken ze om een laag asfalt. Bijna alle nieuw aangelegde straten moeten tegenwoordig blijkbaar een kasseistrook hebben. Je ziet ze steeds meer in onze woon- en winkelkernen. Blijkbaar heeft iemand het idee gelanceerd dat ouderwets meteen ook authentiek is. En velen zijn meegestapt in die verdwazing.

Kasseistroken zijn af en toe inderdaad mooi. Ze doorbreken het saaie straatbeeld en nodigen uit tot kuiergedrag. Maar ze doen dat wel erg hardhandig (of liever hardvoetig). Want in feite kun je alleen met stevige stap schoenen of sportschoenen met een dikke zool comfortabel over kasseien lopen. Met normale schoenen voel je elke oneffenheid priemen in je voetzolen. Dat doet al snel pijn.

Je ziet mensen dan ook massaal kasseistroken ontwijken als ze er de kans voor krijgen. Op de smalle stroken van gladde steen tussen de kasseivlakken zie je haast altijd samenscholingen van voetgangers. Fietzers en wandelaars strijden om de vlakke stukken en vermijden de kasseien. Kinderwagens en rolstoelen kun je er haast niet op vooruit krijgen. Alles wat los en vast zit, rammelt door elkaar als je over de kasseien rijdt. Bovendien is het struikelgevaar niet denkbeeldig, want er zijn altijd onverwachte oneffenheden en uitstekende pun-

ten.

Is het niet vreemd dat we speciale schuine hellingen aanleggen bij de ingang van overheidsgebouwen (helaas nog te weinig), en dat we tegelijkertijd de normale winkelwandelstraten volstouwen met kasseien? Voor de toegankelijkheid is dat zeker geen pluspunt. Maar ook voor alle mensen met normale zolen, versleten voeten, vermoeide benen, eksterogen en zwembadwratten, teenslippers en ballerina's, hooggehakte laarsjes en elegante damesschoenen, en voor alle verstrooide voetgangers is een glad wegdek zoveel aangener en veiliger. En geen enkele fietser hobbelt voor zijn plezier zijn gebit en zijn fietslamp uit elkaar op een kasseistrook. Behalve hier en daar een kleuter achterop die van actie houdt.

We gebruiken geen vuurstenen meer om onze verwarming aan te steken. We verlichten ons huis niet met kaarsen, maar met elektriciteit. We hoeven sinds de boekdruk- kunst niet meer elk manuscript met de hand over te schrijven. Hoog tijd dat we ook de kasseien op hun plaats zetten. Zoals je voor de sfeer weleens een kaarsje brandt of met de hand een tekst schrijft, kun je in het straatbeeld hier en daar een spaarzaam rijtje kasseien inschakelen. Een soort knipoog naar het verleden, een oproepen van een sfeer van gezellige gemoedelijkheid. Maar verder hoeft dat niet te gaan.

Hopelijk lezen de mensen die erover beslissen mijn stukje. Mijn voetzolen zullen u dankbaar zijn. *Kolet Janssen (<https://www.koletjanssen.be/blog/kasseien/>)*

gepubliceerd op 9 december 2019

200 JAAR KRUIDTUIN

De Leuvense Kruidtuin heeft een rijke geschiedenis.

Wist je bijvoorbeeld dat de tuin oorspronkelijk van de universiteit was?

Wetenschappers deden er onderzoek naar de geneeskrachtige eigenschappen van allerlei kruiden en planten.

Introfilm

Hoe de tuin evolueerde van **botanische universiteitstuin naar de stadstuin** van vandaag, ontdek je in de introfilm in het poortgebouw. De film geeft een beknopt overzicht van de geschiedenis en neemt een duik in de archieven. Zo kan je een handgeschreven plantenlijst uit 1908, oude foto's en postkaarten en plannen van de oranjerie bewonderen.

Wandelingen met gids

Ja kan twee wandelingen met gids maken.

In de **basiswandeling** maak je kennis met de tuin en de betekenis ervan voor de stad en de universiteit, vroeger en vandaag.

Als je kiest voor de tocht **'Van (on)kruid naar wetenschap' duik** je dieper in het botanische verhaal. De

gids vertelt over wetenschappelijke evoluties en innovatie op het vlak van geneeskunde, biotechnologie, biodiversiteit en natuurbeheer in de Kruidtuin en daarbuiten.

Familiepret

Gezinnen met kinderen kunnen aan de hand van een grote kaart op **expeditie** door de Kruidtuin. Onderweg voer je allerlei zoek- en doe-opdrachten uit.

Daarnaast kunnen kinderen de nieuwe **luisterverhalen** ontdekken. Elk seizoen heeft een eigen verhaal. Luisteren doe je door de CR-codes te scannen met je smartphone.

Meer info

Meer info en het volledige programma van het feestjaar vind je op www.leuven.be/kruidtuin/

Adres Kruidtuin: Kapucijnenvoer 30 – Leuven

Openingsuren van beginndag 1 mei tot einddag 30 september 2021:

van 8 uur tot 20 uur. Op zon- en feestdagen van 9 tot 20 uur gratis toegang.

Honden niet toegelaten.

Uit: LVN – Stadsmagazine van en over Leuven. – juni 2021

Refugee Walk 2021

De nood om vluchtelingen, op zoek naar een veilige thuis, te ondersteunen neemt alleen nog maar toe. Jij kan hen helpen door dit jaar opnieuw mee te doen met de Refugee Walk, als stapper en/of als sponsor. **Op 3 oktober stappen de Vlierbeekse Bottinnen om** hun solidariteit met de vluchtelingen te tonen. Maar de Refugee Walk is natuurlijk meer

dan enkel een symbolische actie: deelnemers maken een wezenlijk verschil door geld in te zamelen. Vluchtelingenwerk Vlaanderen zet het ingezamelde geld in om mensen op de vlucht te helpen en een warm welkom te geven. Jouw deelname maakt dus een groot verschil. Je kan als sponsor ons team "de Vlierbeekse Bottinnen" steunen door een bijdrage te storten via de